

Κυριακή 27η Φεβρουαρίου 2022

Κυριακή τῆς Ἀπόκρως

(Ματθ. 25, 31 – 46).

«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ» (Ματθ. 25, 31).

Σήμερα ὁ Κύριός μας περιγράφει ἐναργέστατα τὴ Δευτέρα Παρουσία Του.

Πρῶτον, μᾶς λέγει πῶς, ὅταν ξαναφανερωθεῖ στὴν κτιστὴ πραγματικότητα, θὰ τὸ κάνει ὡς τέλειος Θεός καὶ ὡς τέλειος ἄνθρωπος. Ὁ μεγαλύτερος «υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ποὺ ὑπῆρξε ποτέ θὰ ἔλθει νὰ ζυγίσει καὶ νὰ ἀξιολογήσει τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπόλοιπων υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ τέλειος

«υἱός τοῦ ἀνθρώπου» θά ἔλθει νά ἀντιπαραβάλλει τή δική Του τελειότητα μέ τίς «τελειότητες» ὄλων τῶν ἄλλων υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ἄνθρωπος θά ζυγίσει τούς ἀνθρώπους. Θά σταθεῖ ὡς ἄνθρωπος ἀπέναντι στόν κάθε ἄνθρωπο, γιά νά ὑπάρχει δικαιοσύνη καί ἰσορροπία στήν ἔκβαση τῆς ἀπόφασης. Δέν ἔρχεται μόνον ὡς Θεός, γιά νά μηδενίσει τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἔρχεται καί ὡς ἄνθρωπος, γιά νά τή δοξάσει καί νά τήν ὀλοκληρώσει. Τήν ἔπλασε γιά τήν αἰώνια δόξα. Ἡ Δευτέρα Παρουσία Του σηματοδοτεῖ τήν ἔναρξη τῆς αἰώνιας δόξας γιά τήν ἀνθρωπότητα. Μόνο πού σέ προσωπικό επίπεδο αὐτή ἡ δόξα γιά ἄλλους θά εἶναι ἀπόλαυση καί γιά ἄλλους θά εἶναι βασανιστήριο.

Δεύτερον, μάς λέγει πώς, ὅταν ξαναφανερωθεῖ, θά εἶναι καί «πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ». Ἐκείνη δηλαδή τήν

ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του θά συγκεντρωθεῖ ὀλόκληρη ἡ κτιστή ἔλλογη δημιουργία. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὀλόκληρη ἡ κτιστή πραγματικότητα θά κάνει μία καινούρια ἐπανεκκίνηση. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, χωρὶς αἰσθητὰ ἐμπόδια ἀνάμεσά τους, χωρὶς διαχωρισμούς, χωρὶς δυσκολία θά χαίρονται τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ σέ μία κοινωνία ἀτέρμονης ἀγάπης. Οἱ ἄγγελοι, ὡς μεγαλύτερα ἀδελφία τοῦ ἀνθρώπου, συμπαραστέκονται στὴν πνευματικὴ του προκοπή. Συμπαραστέκονται σὲ τίς δυσκολίες του καὶ τὸν ἐνισχύουν μὲ τίς προσευχές καὶ τὸ θάρρος πού ἔχουν στό Θεό. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα θά συνοδεύουν τὸν Κύριο στή Δευτέρα Παρουσία Του καὶ θά ἐνωθοῦν σέ μία κοινωνία μὲ τὴν ἀνθρωπότητα, γιὰ νά συναγάλλονται μαζί της στὴν αἰωνιότητα.

Τρίτον, ὁ Κύριος μᾶς λέγει πὼς ἐκείνη τὴν ὥρα τοῦ θριάμβου Του θά «καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ». Ὁ θρόνος τῆς δόξας τοῦ

Χριστοῦ δέν εἶναι κάποιο κτιστό αἰσθητό κά-
θισμα. Ὁ θρόνος τῆς θεϊκῆς δόξας εἶναι ἡ λα-
τρεία τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τά λογικά πλάσματα,
ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, μπροστά στήν
ὀλόλαμπρη φανέρωσή Του θά Τόν προσκυνή-
σουν καί θά Τόν λατρέψουν. Ἡ λατρεία τοῦ
Θεοῦ εἶναι ἡ πεμπτουσία καί ὁ σκοπός κάθε
ὑπαρξῆς. Ζοῦμε καί ὑπάρχουμε γιά νά λα-
τρεύουμε τό Θεό. Ἐάν μπορούσαμε νά βιώ-
σουμε τή σημασία, τό νόημα καί τό μεγαλεῖο
αὐτῆς τῆς πράξης, τίποτε ἄλλο δέ θά βάζαμε
ὡς προτεραιότητα στή ζωή μας παρά μόνο τή
λατρεία πρὸς τό Σωτήρα μας. Μπροστά στή
λατρεία τοῦ Κυρίου ὅλα τά δεδομένα στή ζωή
μας εἶναι σκουπίδια. Ἐκείνη λοιπόν τήν ἡμέρα
ὁ Χριστός θά καθαρίσει ὅλα τά σκουπίδια, θά
μας ἀπεγκλωβίσει ἀπό καθετί γήινο καί θά
μας ἀφήσει ἀπερίσπαστους νά Τόν δοξάζουμε.
Ἡ δόξα τοῦ Λυτρωτῆ γιά κάθε ἀνθρώπινη συ-
νειδηση πού ἔχει ἀγάπη θά γίνει ἡ ἀπόλυτη

χαρά. Ἐτσι ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ, πού θά προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους καί ἀγγέλους, θά ἀποτελέσει τόν ὑπέρκαλλο καί ὑπέρλαμπρο θρόνο τῆς δόξας Του, πάνω στόν ὁποῖο θά καθίσει γιά νά κρίνει τούς πάντες.

Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ θά εἶναι ἡ βάση τῆς κρίσης γιά τούς ἀνθρώπους. Ἡ πιό καθαρή μορφή τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη γιά τούς διπλανούς μας. Κάθε πράξη ἀγάπης πρὸς τούς ἄλλους εἶναι μία μορφή λατρείας πρὸς τό Θεό. Δέν ὑπάρχει λατρεία χωρίς ἀγάπη καί εἶναι ἀρρωστημένη ἡ ἀγάπη, ἐάν ξεκοπεῖ ἀπό τή λατρεία. Ὁ ἄνθρωπος Χριστός, μέ τή συνοδεία καί τή συνδρομή τῶν ἁγίων ἀγγέλων, θά ἔλθει γιά νά καθίσει στό θρόνο τῆς δόξας πού θά Τοῦ ἐτοιμάσει ἡ λατρεία μας. Ἀπό τό θρόνο αὐτό θά μᾶς δείξει τί ἐπιλέξαμε μέ τή ζωή μας καί τί εἴμαστε ἐτοιμοί νά βιώσουμε. Μακάρι μέ τήν ἀγάπη

μας νά γίνουμε δεκτικοί τοῦ μεγαλείου Του,
τό ὁποῖο θά εἶναι ἡ παντοτινή μας χαρά. Ἀμήν.